

אכילה

בקנאו את קנאתי ...

[אוצר היראה - מחלוקת, ד']

הצדיק-האמת שבכל דור ודור, שהוא בחינת משה, שכל עסקו להעלות משמד לרצון, שעל ידי זה מגייר גרים ומקרב הרחוקים ומעוררם לתשובה, הוא יש לו בכח לקרב כל העולם לעבודתו ויתברך, אך עיקר העיכוב הוא על ידי בחינת החולקים והדלטורים [המלשינים] שבכל דור, שהם בחינת דתן ואבירם, שעומדים כנגדו בכל פעם, ורוצים להעלים אורו של הצדיק האמת בחינת משה, כי בני אדם הם מונעים גדולים יותר מהיצר הרע ומכל המניעות.

ויש בזה כמה בחינות, כי על פי רוב מתלבש הבעל-דבר דייקא באיזה זקנים וחשובים, שהם בחינת אנשים כשרים קצת, ומהם כמה מנהיגים וראשים, אבל אין בהם שלמות, כנזכר לעיל, והם חולקים על נקודת האמת; על ידי כל זה עיקר העיכוב מן התשובה, שעל ידי זה עיקר עיכוב הגאולה.

אבל, ואתה מרום לעולם ה', כי בכל דור נמצאים אנשי אמת החסים על נפשם ומסתכלים על תכליתם בעין האמת, עד שהם בחינת מקנאי קנאת ה' צבאות, ולובשים קנאה כנגד החולקים הרוצים להעלים אור האמת לגמרי, חס ושלים, ומתעוררים מעצמם לעשות עבודות קדושות בשביל לגלות אור האמת בעולם, מה שלא נצטוו בהן, וזה נחשב להם לצדקה, שעל ידי זה נכנע מצח הנחש, שורש הסטרא אחרא, בבחינת פנחס שקנא קנאת ה' צבאות, ועמד והרג נשיא שבט מישראל, מה שלא נצטוו על זה בפירוש, כמאמר רבותינו ז"ל: **הלכה ואין מורין כן**, אף על פי כן הוא עשה את שלו ומסר נפשו על זה, ועל ידי זה הצליח מאד לנצח ולהציל את כל ישראל, כמבואר במקרא.

כמו כן, נמצאים בכל דור אנשים כשרים ויראים, שמקבלין ויונקים גם כן מבחינת פנחס ומשה רבנו עליו השלום, ועל ידי זה זוכין לבטל דעותיהם הרעות של החולקים הני"ל, עד שיתגלה שקרם ופחזותם לעיני כל, ויתגלה אור האמת של הצדיק האמת בחינת משה, שעל ידי זה יזכו הכל לתשובה שלמה כני"ל.

צדיק

[אוצר היראה - צדיק - רכ"א]

כל אדם, בשעת מלמודו ועבודתו, צריך לקשר עצמו להצדיקים אמתיים שבדור, ואז יזכה שהצדיק יברר גם הלמוד והעבודה שלו, ויהיה נמשך על ידי זה שפע רוחניות ושפע גשמיות לכל דרי מעלה ומטה (הלכות מקח וממכר, הלכה ג', אות ו').

[אוצר היראה - אכילה - צ"ב]

יש שני מיני קליפות, היינו בחינת קליפת לבן ובחינת קליפת עשו, ומקליפות לבן נמשכין העוונות שבשוגג שנעשין על ידי שחכה ובלבול הדעת, ומקליפת עשו נמשכין הזדונות.

והנה, אף על פי שבדאי עוון מזיד חמור ופוגם יותר מהשוגג, אף על פי כן בנקל יותר להתגבר כנגדו ולמנוע עצמו ממנו, מאחר שידוע שהוא עברה; אבל מקליפת לבן שמכשיל את האדם בשגגות, מזה קשה מאד להנצל, כי מערב ומבלבל את הדעת עד שנכשל ממילא, ועל כן צריך סיוע דלעלא להנצל מזה.

ועל ידי שזוהרין בשלמות מאיסור חלב, על ידי זה נצולין מקליפת לבן; ועל ידי שזוהרין בשלמות מאיסור אכילת דם, על ידי זה נצולין מקליפת עשו.

סיפור

[כוכבי אור - 19 פורים ופלאים - עמוד רל"א]

המהרש"א ז"ל היה רב באיזה קהילה, והיה יושב ולומד עם השיבה שלו כל היום כולו. והיה אז רב דמדינה באותו [האיילים] אזור שהיה המהרש"א ז"ל תחת ממשלה אותו הרב דמדינה, והיו מוכרחים כל הרבנים של הקהילות ששיכים להרב דמדינה לבוא לפני הרב דמדינה לקבל פניו וליטול ממנו רשות, כנהוג בדורות שלפנינו.

וכן היה, שבאו כל הרבנים כלם של כל הקהילות להרב דמדינה לקבל פניו. והרב המהרש"א ז"ל לא בא אליו רק היה יושב ולומד תמיד. ודן אותו הרב דמדינה לכף זכות ואמר, אולי מחמת שטרוד בגרסה על כן לא בא אל שולחן המלך. ונתיישב הרב דמדינה ונסע אצלו אל המקום אשר היה חונה שם הרב הקדוש המהרש"א ז"ל, ובא אל העיר ויחרדו כל העיר לקראתו כנהוג, ובאו כלם לקבל פניו, והרב המהרש"א ז"ל לא אבה ללכת אליו. ודנו הרב דמדינה גם כן לכף זכות, ותלה גם זאת בביטול תורה, שאינו רוצה לבטל מלמודו.

ואמר הרב דמדינה אני אלך אליו, ועמד הרב דמדינה והלך אל בית הכנסת שהיה יושב שם המהרש"א ז"ל עם תלמידיו, ובא אל הבית הכנסת. והרב המהרש"א לא זז ממקומו ולא הפסיק מלמודו, ולא נתן לו שלום כלל. אף על פי כן, דנו לכף זכות גם עכשיו, ואמר אולי גם זה מחמת שאינו רוצה לפסוק פומה מגרסה.

בתוך כך בא בחור אחד יפה עיניים לבית הכנסת, ומיד חרד המהרש"א לקראתו וקם מלפניו מלא קומתו וחלק לו כבוד, ודבר עמו הרבה מאד.

אז קצף הרב דמדינה מאד על המהרש"א ז"ל, וכעס עליו מאד וביזה אותו, ואמר: **בתחילה כשלא באתם אלי למקומי דנתי אתכם לכף זכות. ותליתי בביטול תורה; אחר כך כשבאתי למקומכם ולא באתם אלי, דנתי אתכם גם כן לכף זכות, ותליתי גם כן בביטול תורה. אחר כך כשבאתי לבית הכנסת ולא נתתם לי שלום, דנתי גם כן לכף זכות, ותליתי גם כן בביטול תורה, שאין אתם רוצים להפסיק מן התורה כלל. עכשיו אני רואה ששקר הוא, כי הלא את הבחור כבדתם ודברתם עמו הרבה באמצע הלמוד. וכעס עליו מאד.**

ואמר המהרש"א לאות ולמופת שהבחור הזה בעוד שתי שעות יהרוג, ולא רצה הרב להאמין ולקח את הבחור הני"ל והלך עמו אחת הנה ואחת הנה, ודבר עמו הרבה הרבה לבל יניחנו להתעלם מן העין עד עבור השתי שעות להכחיש דברי המהרש"א ז"ל.

ויהי מדי עברם בעיר וחלף והלך אצלם איזה אדון, והיה מושך בקנה שרפה [רובה] לפי תמו לירות איזה עוף וכיוצא כדרכם, וייך את הבחור הני"ל ונהרג אחר שתי שעות מיד כדברי המהרש"א ז"ל, לא נפל דבר. ורץ הרב דמדינה הני"ל ובא אל המהרש"א ז"ל ואמר לו המהרש"א ז"ל שבסמוך יביאו הרוג לפה. בתוך כך שהיו מדברים נשמע מיד שהביאו איזה הרוג אל העיר.

אז נתבהל הרב דמדינה הני"ל, ושאל להמהרש"א מה זאת. אז סיפר המהרש"א וגילה לו כל העניין, היות שזה הבחור היה גלגול אחאב מלך ישראל ומחמת זה חלק לו כבוד כל כך. ומחמת שאחאב מלך ישראל נהרג היה מוכרח זה הבחור להיות נהרג גם כן. ותכף שיצא לעולם זה הבחור אזי תכף נברא משחית אחד בשביל להרוג את אותו הבחור הני"ל והיה עומד במקום ההוא דהינו סמוך לעיר הזאת והיה מצפה עד שיגיע זמנו של זה הבחור הני"ל שיהיה נהרג על ידו. ומחמת שאתם עיכבתם אותו כני"ל, עד שנהרג בכאן על ידי האדון הני"ל, על ידי זה היו

מוכרחים לתן להמשחית הנ"ל איש אחר במקומו, וזה ההרוג שנהרג על ידו. על כן צריכים אתם לקבל תשובה, כי על ידכם נהרג זה ההרוג, כי אתם סבתם זאת על ידי העיכוב שערכתם את הבחור פה כנ"ל.

אז נפל הרב דמדינה לפני רגלי המהרש"א ופיס אותנו והתחנן לפניו שימחל לו. ובקש אותו שיתן לו תשובה. ואמר לו המהרש"א, שתשובתך שתסלק מידך את כתר הרבנות ותהיה בעל עגלה. וקבל על עצמו כך, ונעשה בעל עגלה: ודבר אלוהינו יקום לעולם.

חיי מוהר"ן

(תל"ו)

כשהודיע לי רבנו זכרוננו לברכה עניין ההתבודדות והשיחה בינו לבין קונו, דברתי עמו: **הלא האדם הוא בעל בחירה**. ולא השיב לי בפרוש, רק כלאחר יד, כאומר: **אף על פי כן**. כלומר, אף על פי שאי אפשר לבאר לך העניין בשלמות, אף על פי כן צריכין לנהוג כך. ואנכי לא יכלתי לשאול יותר, כי ידעתי כי קושיא זו יכולין להקשות גם על כל התפלות שסדרו לנו רבותינו זכרוננו לברכה מכבר, על עניין תשובה והתקרבות להשם יתברך, כגון ברכת השיבו וכיוצא (ועין בזה בלקוטי הלכות, הלכות פקדון, הלכה ג').

עצות

(לקוטי עצות - סבלנות. ז')

○ צריך שיהיה לו מידת אריכת אפים בכל הבחינות, הן שלא יהיה כעסן וקפדן על שום דבר, הן שיאריך אפו לסבול כל מה שיעבור עליו ולא יבלבל מעט עבודתו על-ידי ההרפתקאות והבלבולים וכו' העוברים עליו, ולא יהיה לו קוצר רוח משום דבר. רק יאריך אפו, לסבול הכל ולעשות את שלו בעבודת ה' בזריזות ובשמחה. וכל זה זוכין על ידי אמונה שלמה, שזוכין על-ידי ארץ ישראל (ועין אמונה - אות ל"ד).

תפילה

(לקוטי תפילות א' - תפילה פ')

ואזכה להתגבר בעבודת ה' בתורה ובתפלה ובמעשים טובים בזריזות גדול ובשמחה רבה ועצומה, ולא אשגיח בדעתי על שום ביטול ובלבול ומונוע ומעכב, ולא אבלב דעתי עליהם כלל, ולא אחוש ולא אסתכל עליהם כלל, ולא תיפול עלי שום עצלות ועצבות וכבודות וחלישות הדעת כלל. רק אזכה ברחמיך הרבים להתגבר על-ידי האמונה הקדושה, לשבר ולבטל לגמרי כל מיני עצלות וכבודות ומניעות המוח ומניעות גשמיים ועצבות ומרה שחורה ומחשבות זרות ובלבולים ועקמומיות שבלב, הכל אזכה לשבר ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים והעצומים.

ואזכה למידת ארך אפים באמת, שאזכה לאריך אפי על כל המניעות והבלבולים לבלי להסתכל ולבלי לחוש עליהם כלל, ולא יכפת לי שום דבר כלל. רק אזכה לעשות את שלי בתורה ותפלה ומעשים טובים, בזריזות ובשמחה, ולא תקצר רוחי חס ושלום משום דבר שבעולם.

ותשפיע עלי כח הגדל וכח הצומח וקדושה, הנמשך מן האמונה הקדושה, שאזכה להיות הולך וגדול וצומח בעבודתך, ולא יזיק לי שום דבר שבעולם. ובכל מעשה אשר אחל בעבודת ה' ובתורה ובמצוות, בכל לבבי אעשה ואצליח.

אנא מלא רחמים, **נותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה**. אתה לבד ידעת רבוי חלישותי ובלבול דעתי ועקמומיות לבבי שיש לי בכל דבר שבעולם, ובפרט בדברים שבקדושה, אשר כל דבר שבקדושה שאני רוצה לעשות יש לי מניעות ועיכובים ובלבולים רבים בלי שיעור, קודם שאני מתחיל לעשותו. ואפילו בעת שאני זוכה לעסוק בו לעשותו, מבלבלים ומעקמים את לבבי ודעתי בכמה וכמה עקמומיות על עקמומיות, ובכמה וכמה מיני עצבות ומרה שחורה ועצלות וכבודות ובלבול הדעת ומחשבות זרות ופניות בלי שיעור וערך ומספר, עד אשר **כשל כח הסבל**, עד אשר קצתי בחיי, כאשר אתה ידעת ה' אלקי ואלקי אבותי מלא רחמים. ומה אעשה ועוונתי עשו כל זאת.

אחים יקרים
תרמו נא בעין יפה
למען קיום הוצאת
העלון
בכל סניפי הדואר
ח-ן 7-2255-89
תזכו למצות

רחם עלי למען שמך, שאזכה לאריכת אפים באמת, באופן שאעבור על כל המניעות והבלבולים והמעכבים מן הקדושה, הן מניעות שיש לי ממני בעצמי מחמת תאוות ובלבול הדעת ומחשבות זרות וכיוצא בזה, הן מניעות מאנשי העולם הקרובים והרחוקים, כי רבים קמים עלינו בכל-על כאשר אתה ידעת, הכל אזכה לבטל, ואאריך אפי ורוחי ולא אשגיח ולא אסתכל ולא אחוש עליהם כלל, ואל יבהלוני רעיוני ואל יקצרו רוחי, חס ושלום, אל ירך לבבי, ולא אירא ולא אחפוז ולא אערוץ מפניהם, כי ה' אלקיני ההולך עמנו להלחם לנו עם אויבינו להושיע אותנו.

רבוננו של עולם, אמן ידיים רפות וברכים כושלות תאמן, **אל תטשני ואל תעזבני אלקי ישעי**. זכני לבא לארץ ישראל חיש קל מהרה, ולזכות שם לכל מה שיכולין לזכות בארץ ישראל, מקום אשר משה ואהרן מסרו נפשם לבא לשם.

ואזכה לאריכת אפים בכל הבחינות, ולאמונה שלמה באמת, ולבטל הכעס והקפדות בתכלית. ואזכה להיות טוב לכל, שלא יהיה בלבי שום צד קנאה ושנאה והקפדה וכעס על שום אדם שבעולם, אפילו על השונאים והרודפים אותי, רק אזכה להיות טוב לכל באמת כרצונך הטוב.

ואזכה להזדרז בעבודתך מאד בשמחה וחיות והתלהבות גדול וקדושה, ותחזקני ותאמצני תמיד עד שאזכה לעבור בשלום ולדלג ולקפץ על כל המניעות והעיכובים מן הקדושה. ואזכה מהרה להתקרב אליך באמת כרצונך הטוב. ואהיה חזק ואמיץ ותקיף בעבודתך תמיד, ואזכה להיות גיבור לכבוש את יצרי ורוחי, לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד.

אדיר איום ונורא, חזק ואמיץ, חזקנו ואמצנו באמונתך ובעבודתך הקדושה, ותשפיע עלינו עוז ותעצומות וגבורה דקדושה בלב, באופן שלא יוכל לבלבל דעתנו שום דבר שבעולם. ונזכה לקיים כמו שהזהרתנו בתורתך הקדושה, כמו שכתוב: **חזקו ואמצו אל תיראו ואל תעראו מפניהם, כי ה' אלקיך הוא ההולך עמך לא ירפך ולא יעזבך**. ונאמר: **קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה'**.

וקיים לנו מקרא שכתוב: **וקווי ה' יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו**. **חזקו ויאמץ לבבכם כל המייחלים לה'**.

מכתב

(אבי הנחל ב' - מכתב רע"ז)

... שהשקיע כל מוחו ולבו לדבק עצמו בהצדיק האמת, שיש לו כח לירד למטה למטה, לעמקי עמקים, אפילו למקומות הנמוכים והרחוקים מכלל קדושת ישראל לגמרי, ומשבר ומבטל כל הרע הנאחז שם, ומלקט ומקבץ ומאסף כל הנקודות טובות שיש בכל אחד - אפילו במינים וכופרים גמורים - ומחזק ומעורר אותם, שאיך שהם ובמקום שהם, אף על פי כן עדיין יחפשו ויבקשו את ה', עד אשר בכח זה מעלה אותם אל הקדושה העליונה, ומהפך להם הירידה לתכלית העליה...

... צריכים לבקש מה' יתברך מאד ולטרונם ולהתתייגע בכל כחו להתקרב להצדיק האמת, כי הצדיק האמת יש לו רוח נבואה רוח הקודש, שעל ידי זה עיקר בירור המדמה, שעל ידי זה עיקר האמונה שתלויה בבירור המדמה.

אבל אין הדבר בא בנקל להתקרב להצדיק האמת, כי צריכין לחזור אחריו ולבקשו ולחפשו מאד מאד, כי כשמתקרב למנהיג שאינו אמת, אזי אדרבא נתקלקל המדמה יותר ויכול לבוא לאמונות כוזביות ולכפירות. על כן צריכין לבקש...

יקר בעיני כל דבריך מכל הון יקר, אגילה ואשמחה בהם מכל הון יקר, ובהם תשעשע נפשי, העיקר שתחזק עצמך באמונת ההשגחה ובטחון בה' יתברך בכל העניינים, ולהסתכל תמיד על ההרחבות והטובות שעושה עמכם בכל יום ובכל שעה, ולהרחיק מגבולך העצבות והדאגות בכל מיני הרחקות, לבלי להסתכל על החסרונות, כי חסרונות ומרירות עוברים על כל בני העולם ואינם יודעים במה להחיות עצמם, וחיייהם אינם חיים כלל, כי העשירות והתאוות של זה העולם הם מרים מאד, מרים ממוות, וממרים חיי בעליהם; אבל אמונה ובטחון אמתי הם מבטלים את המרירות וממשיכים חיי מנוחה וחיי שלווה תמיד.